



**DET EUROPÆISKE RÅD
FORMANDEN**



Strasbourg, den 13. december 2011
(OR. en)
EUCO 158/11
PRESSE 494
PR PCE 118

**Indlæg fra formanden for Det Europæiske Råd
Herman Van Rompuy
i Europa-Parlamentet**

Jeg vil gerne i dag underrette Dem om de vigtigste resultater af mødet i Det Europæiske Råd i sidste uge. Mødet drejede sig som bekendt især om euroområdet fremtid. Det er en lang proces. Det er sværere at genskabe tilliden, end de fleste af os forventede. Det har krævet en enorm indsats at rette op på den svage infrastruktur, der blev indført med Maastrichttraktaten, og korrigere de tidligere politikker.

På mødet var der på den ene side bemærkelsesværdig stor konsensus om indholdet og målene. Desuden blev denne enighed om substansen ikke kun støttet af medlemmerne af euroområdet, men også af de kommende medlemmer. På den anden side var der mere diskussion om, hvilke retsakter der er nødvendige.

Lad mig starte med det første punkt, så det ikke bliver overskygget af, at der var uenighed om det andet.

For det første enedes vi på kort sigt om en omgående indsats for at overvinde de aktuelle vanskeligheder. Vi øger vore finansielle midler for at tackle den krise, vi er i. Euromedlemsstaterne og andre medlemsstater vil sigte mod at stille yderligere midler på op til 200 mia. euro til rådighed for IMF. Gearingen af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet vil hurtigt blive gennemført, og Den Europæiske Centralbank vil optræde som agent for faciliteten i markedsoperationer. Ikrafttrædelsen af redningsfonden under den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) vil blive fremskyndet, så den kan starte i juli 2012. I marts ser vi på, om det samlede loft for EFSF/ESM på 500 mia. euro er tilstrækkeligt.

P R E S S E

Dirk De Backer - Formandens talsmand - (+32 (0)2 281 9768 - +32 (0)497 59 99 19
Jesús Carmona - Formandens vicetalsmand - (+32 (0)2 281 9548 / 5150 - +32 (0)475 65 32 15
press.president@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/>

EUCO 158/11

1
DA

For så vidt angår inddragelsen af den private sektor vil den væsentlige ændring i vores doktrin, som vi besluttede den 21. juli, nu blive omsat i ESM-traktaten. Eller for at udtrykke det mere ligeud: vores første tilgang til inddragelse af den private sektor, der havde en meget negativ effekt på gældsmarkederne, er nu officielt afsluttet. Fra nu af vil vi meget nøje følge IMF's principper og praksis.

For det andet nåede vi til enighed om en ny finanspolitisk aftale med nye finanspolitiske regler på mellemlang og lang sigt. Medlemsstaterne gennemfører den i deres nationale lovgivning på forfatningsniveau eller et tilsvarende niveau. Vore regler om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud bliver mere automatiske for medlemsstaterne i euroområdet. Nøgleelementerne i denne nye tilgang er følgende: på grundlag af stabilitets- og vækstpagten skal budgetterne balanceres strukturelt (dvs. over den økonomiske cyklus); denne regel skal fastsættes i en traktat og indarbejdes i de nationale regler; medlemsstaterne skal på grundlag af de principper, som Kommissionen har foreslået, fastsætte en automatisk justeringsmekanisme for at sikre korrektion i tilfælde af afvigelser.

Der skal anvendes omvendt kvalificeret flertal i Rådet, for at der kan træffes afgørelse om Kommissionens forslag helt fra begyndelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, således at de kan gælde under hele proceduren. Endvidere skal medlemsstater, der er omfattet af denne procedure, som besluttet i oktober forelægge deres udkast til budgetplaner for Kommissionen, inden de vedtages.

Der var som sagt bred enighed om substansen. Med hensyn til formen var alle enige om, at disse nye forpligtelser bør gøres bindende, men der var forskellige meninger om, hvordan dette skal ske.

Som De ved, fremlagde jeg en foreløbig rapport om styrkelse af den økonomiske og monetære union, som evaluerer det, vi hidtil har gjort, identificerer svagheder og foreslår forskellige måder, hvorpå disse sårbare punkter kan tackles. Mulighederne omfatter beslutninger, der kan træffes i henhold til de gældende traktater, en eventuel revision af protokol 12 ved en beslutning truffet af Det Europæiske Råd eller egentlige traktatændringer efter enten den forenklede eller den almindelige revisionsprocedure.

Nogle af de beslutninger, der kan træffes på grundlag af de gældende traktater, blev truffet. En revision af protokol 12 og traktatændringer kræver dog enstemmighed. I løbet af mødet blev det klart, at der ikke var en sådan enstemmighed. Stillet over for dette faktum – og jeg vil ikke komme med kontroversielle udtalelser herom - kunne vi ikke gøre andet end at vælge at indgå en separat traktat mellem de 17 medlemsstater i euroområdet, som dog var åben for andre. Faktisk har næsten alle de andre medlemsstater, endda med en euroundtagelse, nu meddelt, at de vil deltage i denne proces, med forbehold af høring af deres parlamenter. Der blev udvist ansvarlighed og solidaritet. De europæiske interesser stod på spil, og de må være vores eneste kriterium.

En mellemstatslig traktat var ikke mit foretrukne valg, og heller ikke de fleste medlemsstaters. Den vil dog gøre den finanspolitiske aftale bindende. Den skal hurtigst muligt forhandles. Det bliver ikke let, heller ikke rent juridisk. Jeg regner med, at alle vil være konstruktive i betragtning af, hvad der står på spil. Vores mål er at styrke både den finanspolitiske disciplin og den økonomiske samordning og gå længere end det, vi allerede har opnået i den aftalte "six-pack".

Det bliver ikke første gang, at mere engagerede medlemsstater har indgået en aftale uden at vente på, at alle tilslutter sig det nye initiativ. Det var tilfældet med Schengen, med politisamarbejdet i henhold til Prümaftalen og med gennemførelsesbestemmelserne for selve euroens indførelse. Det er vigtigt at understrege, at vi er enige om, at Europa-Parlamentet skal tilknyttes denne proces.

Med hensyn til tidsplanen vil vi ret hurtigt - når de nationale parlamenter er blevet hørt - vide, hvor mange medlemsstater der vil deltage. Jeg er optimistisk, for jeg ved, at det vil være meget tæt på 27. Faktisk tilkendegav 26 stats- og regeringschefer, at de er interesserede. De erkender, at euroen er et fælles gode. Så denne traktat om den finanspolitiske aftale vil blive undertegnet senest i begyndelsen af marts.

Målet er fortsat at indarbejde disse bestemmelser i EU-traktaterne så hurtigt som muligt. I mellemtiden skal vi sikre, at de nye procedurer integreres mest muligt i EU-strukturen. Der er faktisk gode muligheder herfor.

Desuden vil det foreliggende udkast til sidste års ESM-traktat blive ændret i de kommende dage. Den kommer til at indeholde gårsdagens vigtige beslutninger om at ændre tilgangen til inddragelse af den private sektor og vore idéer om at lempe enstemmighedsreglen. Målet er, at ESM-traktaten skal være ratificeret senest i midten af 2012.

I marts vil jeg aflægge rapport til Det Europæiske Råd om uddybning af den finanspolitiske integration, som jeg allerede nævnte i den foreløbige rapport, jeg har udarbejdet i tæt samarbejde med formanden for Europa-Kommissionen og formanden for Eurogruppen.

Endelig opfordrede vi Europa-Parlamentet og Rådet til efter den almindelige lovgivningsprocedure hurtigst at behandle Kommissionens forslag af 23. november, så de kan træde i kraft til den nye budgetcyklus.

Det Europæiske Råd drøftede også andre spørgsmål, som ligeledes er vigtige, omend de blev overskygget af spørgsmålene om økonomisk styring.

Med hensyn til udvidelsen undertegnede vi, efter Europa-Parlamentets godkendelse, tiltrædelsestraktaten med Kroatien og banede dermed vejen for, at Kroatien kan blive den 28. EU-medlemsstat. Vi bekræftede det europæiske perspektiv for landene i det vestlige Balkan og gjorde det klart, at vi ikke lukker døren efter Kroatien.

Navnlig fastlagde Det Europæiske Råd klare mål og en klar tidsplan for Serbien og Montenegro. Begge lande har gjort bemærkelsesværdige fremskridt på vejen mod Den Europæiske Union.

Serbien har taget modige skridt til at stille Europas mest eftersøgte krigsforbrydere for en international domstol. Dialogen mellem Beograd og Pristina har givet de første resultater, og gennemførelsen af disse aftaler skrider frem. Vi forventer nu, at Serbien bygger videre på denne dialog og forbedrer forbindelserne med Pristina med det mål, at Rådet tildeler Serbien status som kandidatland i februar 2012, hvilket skal bekræftes af Det Europæiske Råd i begyndelsen af marts 2012.

Montenegro fik status som kandidatland for et år siden og har igangsat mange indenlandske reformer, som nu skal gennemføres fuldt ud. Vi fortsætter med at vurdere Montenegros fremskridt, især på retsstatsområdet, og stiler mod at indlede tiltrædelsesforhandlinger i juni 2012.

Mine damer og herrer, for at vende tilbage til euroområdet, så kan tabt tillid ikke genvindes fra den ene dag til den anden. Det er en lang proces, men dette møde i Det Europæiske Råd er en vigtig etape i denne proces. Tak.
